

man være i allerhøjeste Grad betænkelig ved at fravige selve Grundlovens Ord. Jeg tror ikke, at det gaar an at tillade, at Fortolkninger af disse Ord faar alt for stort et Raaderum i Praksis. Men i Praksis har, tror jeg nok, en Fortolkning af Ordene i Grundlovens § 49 faaet et ret stort Raaderum. Forholdet er i alt Fald — det kan ikke nægtes —, at de Overskridelser, som man ser paa Statsregnskabet af de Bevillingssummer, som er givne paa Finansloven, findes der ikke opført Beløb til; de har ikke Hjemmel hverken i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov. Derfor tror jeg, man skal være noget vagtsom overfor Spørgsmaalet om, i hvilken Grad saadanne Overskridelser, som man finder paa Statsregnskabet, bør kunne tilstedes, ogsaa af den Grund, at Summen af de Beløb, hvormed de forskellige Konti overskrides, stiger fra det ene Aar til det andet.

Jeg har ganske løselig gennemgaaet en Del af det Statsregnskab, der blev omdelt paa vore Pladser, da vi kom sammen nu den første Mandag i Oktober. Jeg har foreløbig holdt mig til § 13, som angaar Landbrugsministeriet. Dette ligger i, at det er den første af de Paragrafer, som jeg som Statsrevisor skal i Lag med, naar jeg skal til at revidere Statsregnskabet. Det ligger ikke i, at jeg mener, at der paa Landbrugsministeriets Budget gaas værre til Værks end paa andre. Det ligger, som sagt, ene og alene deri, at det er det første af de Budgetter, jeg har med at gøre ved Revisionen af Statsregnskabet. Jeg ser da, at paa Statsregnskabet for 1915—16 er der paa dette Budgets forskellige Konti, Underkonti og Bikonti, begaaet Overskridelser til et Beløb af 170,000 Kr. Dette er jo slet ikke saa ganske lidt. Jeg prøvede paa at se, hvor meget man for 15—16 Aar siden begik af Overskridelser paa det samme Budget — det var Finanslovens daværende § 18 med Tillæg af, hvad der for Landbrugsministeriets Vedkommende var opført paa § 26. Jeg fandt da, at det Beløb, som Overskridelserne paa Landbrugsministeriets Budget androg paa Statsregnskabet for 1900—01, kun var 13,000 Kr. I Løbet af de Aar, der er gaaet siden da, er Beløbet, som sagt, vokset til 170,000 Kr., og jeg tror derfor, at jeg har nogen Ret til at sige, at man bør iagttage en vis Forsigtighed paa dette Omraade. Det er ikke min Mening at ville sige, at man med Forskellen mellem det Beløb, der kendetegner Overskridelserne i 1915—16, 170,000 Kr., og det, der kende-

tegnere Overskridelserne i 1900—01, 13,000 Kr., kan betegne den Magt over Bevillingerne, som man i den røde Bygning har taget fra Rigsdagen; det vilde vistnok være for meget, om jeg brugte dette Udtryk. Men jeg kan ikke se anderledes paa det, end at jeg maa mene, at i jo højere Grad Rigsdagen ser gennem Fingre med, at Overskridelserne paa de forskellige Budgetter stiger fra Aar til Aar, i desto højere Grad vil man ogsaa i de ministerielle Kontorer være i Stand til at erobre en Del af Magten over Bevillingerne fra Rigsdagen.

Derfor tror jeg, at man, naar man ser den Stigning, der er paa dette Omraade, maa være til en vis Grad agtpaagivende, maa se, hvad det er, der foregaar, og forstaa, at Udviklingen i den Retning ikke bør have Lov til at gribe alt for meget om sig. Og det ogsaa af den Grund, at der er et andet Omraade, hvor der efter min Mening maaske endnu tydeligere viser sig at være en Bevægelse, som gaar ud paa at lægge Myndigheden over Bevillingerne bort fra Rigsdagen over til Embedskontorerne dernede paa Slotsholmen. Jeg tænker her paa de kalkulatoriske Bevillinger, som findes paa Finansloven. Forholdet med disse er efter min Mening simpelthen dette, at Rigsdagen fraskriver sig en Del af Bevillingsmyndigheden, og denne Dellægges ogsaa over til Embedskontorerne. Der er ved disse kalkulatoriske Bevillinger paa Finansloven anført et Beløb, og der er bagefter tilføjet Ordet „anslaaet“ i Parentes. Dette „anslaaet“ betyder hverken mere eller mindre, end at de ministerielle Kontorer kan overskride de paagældende Bevillingssummer, som man nu finder det passende. Jeg skal tage et ganske enkelt Eksempel for at vise, hvad det kan føre til, og jeg tror, at dette Eksempel i Virkeligheden maa virke nogenlunde afskrækkende. Af Statsregnskabet for 1915—16 fremgaar det, at der findes en Bevilling, som skal anvendes i Overensstemmelse med Loven om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyr. Denne Bevilling er opført med 100,000 Kr.; den er kalkulatorisk. Men Statsregnskabet viser, at der er brugt 730,000 Kr. paa denne Konto. Det har man haft Ret til at gøre, da Bevillingen er kalkulatorisk. Men det forekommer mig dog, at der er noget betænkeligt ved, at Rigsdagen i den Grad fraskriver sig Myndighed over denne Bevilling, at Finansloven forlader Rigsdagen med et Beløb paa 100,000 Kr., og Statsregnskabet holder sit Indtog i Rigsdagen med et Be-